

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 31/2010 vp

Hallituksen esitys laiksi poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain kumoamisesta sekä eräiksi tähän liittyviksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 8 päivänä joulukuuta 2010 lähettänyt maa- ja metsätalousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain kumoamisesta sekä eräiksi tähän liittyviksi laeiksi (HE 295/2010 vp).

Lakialoite

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä seuraavan lakialoitteen:

- Laki poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta (LA 70/2007 vp — Sampsa Kataja /kok ym.), joka on lähetetty valiokuntaan 10.10.2007.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- vesihallintojohtaja Kai Kaatra ja vanhempi hallitussihteeri Pekka Kemppainen, maa- ja metsätalousministeriö
- lakimies Ulla Hurmeranta, Suomen Kuntaliitto

- yli-insinööri Markku Ollila, Suomen ympäristökeskus
- tutkija Pia-Maria Sillanpää, Kilpailuvirasto
- kaupungininsinööri Urpo Vainio, Vantaan kaupunki
- tekninen apulaiskaupunginjohtaja Kari Hannus, Porin kaupunki
- tutkimuspäällikkö Johan Åberg, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- varatuomari Helena Älgars, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
- tuotepäällikkö Veli-Pekka Kemppinen, If Vahinkovakuutusyhtiö Oy
- tuotepäällikkö Sami Viljanen, Vahinko-Tapiolan vakuutuspalvelut
- vakuutusasiantuntija Outi Aalto, Finanssialan Keskusliitto ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- oikeusministeriö
- valtiovarainministeriö
- liikenne- ja viestintäministeriö
- sosiaali- ja terveysministeriö
- Maaseutuvirasto MAVI
- Vesi- ja viemärilaitosyhdistys
- Finanssivalvonta
- Lähivakuutus osk.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan kumottavaksi laki poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta sekä muutettavaksi satovahinkojen korvaamisesta annettua lakia ja yksityisistä teistä annettua lakia. Esityksen tarkoituksena on saada aikaan yksityisiin vahinkovakuutuksiin perustuva turva rakennuksille ja niissä olevalle irtaimistolle aiheutuvien tulvavahinkojen varalta. Vesistötulvista aiheutuvien vahinkojen korvausjärjestelmä uudistettaisiin siten, että rakennuksille tai rakennelmille ja niissä olevalle irtaimistolle aiheutuvia vahinkoja ei enää korvattaisi valtion varoista vaan tällaisten vahinkojen varalta tarjolla olevista vakuutuksista. Vesistötulvista aiheutuvat maatalousvahingot korvattaisiin nykyistä vastaavalla tavalla valtion talousarviosta ja yksityisille teille aiheutuvien vahinkojen korjaamiseen voitaisiin myöntää avustusta. Esitys on osa lainsäädäntöuudistusten kokonaisuutta, jolla pyritään varautumaan muuttuviin sää- ja vesioloihin ja niistä aiheutuviin riskeihin.

Nykyisessä, poikkeuksellisista tulvista aiheutuvien vahinkojen korvaamisesta annettuun lakiin perustuvassa järjestelmässä korvaussuojan piiriin kuuluvat ainoastaan vesistöjen tulvimisesta aiheutuvat vahingot. Vastaavia omaisuusvahinkoja aiheutuu kuitenkin myös merenpinnan nousun sekä poikkeuksellisten sateiden synnyttämistä tulvista. Sää- ja vesiolojen ääri-ilmiöiden yleistymistä erilaisten tulvien ja niistä aiheutuvien vahinkojen odotetaan lisääntyvän. Korvausjärjestelmää ei ole kuitenkaan perusteltua uudistaa siten, että yksityisomaisuudelle aiheutuvia vahinkoja korvattaisiin nykyistä laajemmin julkisista varoista.

Nykyisen vesistötulvavahinkojen korvausjärjestelmän puutteita ovat lain keskeisten säännösten tulkinnanvaraisuus, monivaiheinen ja hallinnollisesti raskas korvausmenettely sekä korvausten käsittelymenettelyn hitaus erityisesti vaikeina tulvavuosina. Valtion korvausjärjestelmän lakkauttamista puoltavat paitsi valtiontaloudelliset syyt myös kansalaisten yhdenvertainen kohtelu, tarve yksinkertaistaa ja nopeuttaa korvausmenettelyä samoin kuin yleinen periaa-

te, jonka mukaan ensisijainen vastuu omaisuudesta ja varautumisesta sille aiheutuviin vahinkoihin on omistajalla itsellään.

Omaisuusvahinkoihin varaudutaan yleensä vakuutuksin. Suomessa ei ole kuitenkaan ollut yleisesti tarjolla sellaisia vakuutustuotteita, jotka sisältäisivät turvan vesistötulvista rakennuksille ja niissä olevalle irtaimistolle aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi. Tämän vuoksi on korvausjärjestelmän uudistamista valmisteltaessa yhteistyössä vakuutusalan ja muiden sidosryhmien kanssa selvitetty mahdollisuuksia edistää tulvavakuutusturvan saatavuutta lainsäädännön keinoin. Valmistelun tuloksena on määritelty sellainen vakuutusturvan vähimmäistaso, jonka toteutuessa rakennuksille ja irtaimistolle aiheutuvien vesistötulvavahinkojen korvaamisesta valtion varoista voitaisiin luopua nykyistä vastaava korvausturva säilyttäen. Valmistelun kuluessa vakuutuslalla on hyväksytty tulvavakuutusturvan sisältävien vakuutusten yleiset malliehdot, ja kaksi vakuutusyhtiötä on tuonut markkinoille tulvaturvaa sisältäviä vakuutustuotteita. Koska malliehdot ja jo tarjolla olevat vakuutustuotteet vastaavat tulvavakuutusturvalle määriteltyjä vaatimuksia, tällaisten vakuutustuotteiden aikaansaamiseksi ei tarvita erityislainsäädäntöä.

Tulvavakuutustuotteiden tarjonnan lisäämiseksi vakuutuksenottajien ja vakuutusyriyten tulisi saada riittävän ajoissa tietoa siitä, että vastaavia vahinkoja ei enää siirtymäajan jälkeen korvata valtion varoista. Tämän vuoksi ehdotetaan, että nykyinen tulvavahinkolaki kumottaisiin erillisellä lailla, joka tulisi voimaan noin kolmen vuoden kuluttua lain vahvistamisesta. Ehdotukseen sisältyvät lait satovahinkolain ja yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta tulisivat voimaan samanaikaisesti.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Lakialoite

Lakialoitteessa LA 70/2007 vp on ehdotettu, että poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinko-

jen korvaamisesta annetun lain 1 §:ää muutetaan siten, että korvauksia voitaisiin maksaa myös vesisateen aiheuttamista tulvavahingoista.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Valiokunta toteaa, että lakiehdotus on osa laajempaa lainsäädäntöuudistusten kokonaisuutta, jolla pyritään varautumaan muuttuviin tulevaisuuden sää- ja vesioloihin ja niistä aiheutuviin riskeihin. Muita tähän kokonaisuuteen kuuluvia hankkeita ovat jo toteutuneet patoturvallisuuslainsäädännön uudistus sekä tulvariskien hallintaa koskeva lainsäädäntö.

Hallituksen esityksen tarkoituksena on saada aikaan yksityisiin vahinkovakuutuksiin perustuva turva rakennuksille ja niissä olevalle irtaimistolle aiheutuvien mahdollisten tulvavahinkojen varalta. Esityksessä ehdotetaan kumottavaksi laki poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta (284/1983, tulvavahinkolaki) sekä muutettavaksi satovahinkojen korvaamisesta annettua lakia (1214/2000) ja yksityisistä teistä annettua lakia (358/1962). Vesistötulvista aiheutuvien vahinkojen korvausjärjestelmä uudistetaan siten, että rakennuksille ja niissä olevalle irtaimistolle aiheutuvia vahinkoja ei enää jatkossa korvata valtion varoista vaan tällaisten vahinkojen varalta tarjolla olevista yksityisistä vakuutuksista. Vesistötulvista aiheutuvat maatalousvahingot korvattaisiin sen sijaan nykyistä vastaavalla tavalla valtion talousarvios- ta, ja myös yksityisille teille aiheutuvien vahinkojen korjaamiseen voidaan myöntää avustusta.

Valiokunta toteaa, että nykyisen tulvavahinkolain mukaan valtion varoista korvattavia vahinkoja ovat ainoastaan vesistöjen eli lähinnä jokien ja järvien tulvimisesta aiheutuvat tulvavahingot. Merenpinnan nousun sekä poikkeuksellisten sateiden aiheuttamista äkillisistä tulvista aiheutuu kuitenkin tulvavahinkoja, joita ei korvata tulvavahinkolain nojalla samalla tavoin kuin jokien ja järvien tulvavahinkoja. Nykyisen lain perusteella korvausta voidaan esimerkiksi maksaa vesistön rannalla aiheutuvasta tulvava-

hingosta, mutta läheisen ojan tulvimisen aiheuttamista vastaavista vahingoista korvausta ei makseta, vaikka molemmat vahingot ovat käytännössä aiheutuneet samasta rankkasateesta. Tulvavahinkolain mukaisen voimassa olevan korvausjärjestelmän puutteita ovat lisäksi lain keskeisten säännösten tulkinnanvaraisuus, monivaiheinen ja hallinnollisesti raskas korvausmenettely sekä korvausten käsittelyn huomattava hitaus erityisesti vaikeina tulvavuosina.

Tulevaisuudessa sää- ja vesiolojen ääri-ilmiöiden arvioidaan yleistyvän ilmastomuutoksen edetessä. Samalla erilaisten tulvien ja niistä aiheutuvien vahinkojen odotetaan lisääntyvän, minkä vuoksi on tarpeen kehittää toimiva ja tasapuolinen järjestelmä vahinkojen korvaamiseksi. Valtion korvausjärjestelmän lakkauttamista puoltavat valtiontaloudellisten syiden lisäksi kansalaisten yhdenvertainen kohtelu sekä tarve yksinkertaistaa ja nopeuttaa korvausmenettelyä. Valiokunta pitää myös tärkeänä yleistä periaatetta, jonka mukaan ensisijainen vastuu omaisuudesta ja varautumisesta sille aiheutuviin vahinkoihin on lähtökohtaisesti omistajalla itsellään.

Valiokunta painottaa, että yleensä omaisuusvahinkoihin varaudutaan vakuutuksin. Suomessa ei ole kuitenkaan ollut yleisesti tarjolla sellaisia vakuutustuotteita, jotka sisältävät turvan vesistötulvista rakennuksille ja niissä olevalle irtaimistolle aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi. Korvausjärjestelmän uudistamista valmisteltaessa on laajasti selvitetty yhteistyössä vakuutusalan ja muiden sidosryhmien kanssa mahdollisuudet edistää tulvavakuutusturvan saattamista lainsäädännön keinoin. Valmistelun kuluessa vakuutusala on alkanut kehittää tällaisia uusia vakuutustuotteita markkinoille. Vakuutusala edustava Finanssialan Keskusliitto on hyväksynyt tulvavakuutusturvan sisältävien va-

kuutusten yleiset malliehdot, ja kaksi vakuutusyhtiötä on jo tuonut markkinoille tulvaturvaa sisältäviä vakuutustuotteita.

Valiokunta katsoo, että malliehdot ja jo tarjolla olevat vakuutustuotteet vastaavat tulvavakuutusturvalle yleisesti määriteltyjä vaatimuksia, joten erityislainsäädäntöä vakuutusten aikaansaamiseksi ei enää ole tarpeellista säätää. Valiokunta pitää kuitenkin välttämättömänä vesistö-tulvavahinkoja korvaavien vakuutustuotteiden tarjonnan lisäämistä, jotta kilpailu saadaan toimimaan ja vaihtoehtoja syntyy riittävästi. Tärkeätä on myös, että vakuutuksenottajat saavat riittävän ajoissa tiedon valtion varoista tapahtuvan korvausjärjestelmän lakkauttamisesta. Tämän vuoksi valiokunta pitää hyvänä ehdotusta tulvavahinkolain kumoamisesta erillisellä lailla, joka tulee voimaan noin kolmen vuoden kuluttua lain vahvistamisesta vuoden 2014 alusta lukien. Valiokunta korostaa laajan tiedotuksen merkitystä, jotta tieto korvausjärjestelmän muutoksista tavoittaa mahdollisimman kattavasti vakuutuksenottajat.

Esityksen mukaan vakuutusturvaa pidetään riittävänä, jos se kattaa keskimäärin enintään kerran 50 vuodessa toistuvasta tulvasta aiheutuvat vahingot. Voimassa olevassa tulvavahinkolaissa tulvan poikkeuksellisuutta ei ole määritelty, mutta korvauskäytännössä poikkeukselliseksi on katsottu tulva, joka toistuu keskimäärin enintään kerran 20 vuodessa. Valiokunta ei pidä perusteltuna toistuvuusrajan asettamista rakennusten osalta enintään kerran 20 vuodessa esiintyviin tulviin tulvariskien asianmukaisen hallinnan kannalta, koska asuinrakennusten keskimäärin odotettavissa olevan 100 vuoden käyttöiän aikana rakennukselle aiheutuvia vesistötulvavahinkoja jouduttaisiin korvaamaan keskimäärin viiteen kertaan. Korvaamisen sijaan näin usein toistuvat rakennusvahingot on tarkoituksenmukaisempaa estää esimerkiksi suojaamalla rakennus.

Vuodesta 2002 käytössä ollut viranomaisten suositus (Ympäristöopas nro 52) asuinrakennusten alimmaksi rakentamiskorkeudeksi vastaa keskimäärin kerran 100–200 vuodessa toistuvaa tulvakorkeutta. Valiokunta toteaa, että halli-

tuksen esityksen mukainen 50 vuoden toistuvuus on sen sijaan määritelty ottaen huomioon myös sellaisten rakennusten riittävä korvaussuoja, jotka on rakennettu ennen nykyisiä suosituksia. Mikäli uudemmalle rakennuskannalle aiheutuu tulvavahinkoja alimman rakentamiskorkeussuosituksen alittavalla vedenkorkeudella, korvauspäätöstä tehtäessä voi vakuutusehtojen mukaisesti tulla harkittavaksi, onko vahinko ollut seurausta säädösten, määräysten tai hyvän rakennustavan vastaisesta rakentamisesta.

Valiokunta katsoo, että yleis- ja asemakaavoituksessa on varauduttava jatkossa nykyistä laajemmin lisääntyviin myrskyihin, rankkasateisiin ja taajamatulviin. Alueidenkäytön suunnittelussa uutta rakentamista ei tule sijoittaa tulva-vaara-alueille. Valiokunta huomauttaa, että tulvan aiheuttamista vahingoista ovat joutuneet kärsimään myös sellaiset kiinteistönomistajat, jotka ovat rakentaneet kaavan ja rakennusluvan mukaisesti, kun näissä ei ole aikaisemmin riittävästi ennakoitu tulvariskejä. Kaavoituksessa tulee jatkossa kiinnittää erityistä huomiota siihen, että kaavoissa ja rakennusluvuissa huomioidaan aina tulvariskit asianmukaisesti. Kiinteistönomistajien tietoisuuden lisääntyminen edistää osaltaan vahinkojen ennaltaehkäisemistä ja toimenpiteiden suorittamista tulvariskeiltä suojautumiseksi.

Hallituksen esityksen perusteluiden mukaan maa- ja metsätalousministeriö tulee yhteistyössä sosiaali- ja terveysministeriön kanssa seuraamaan tulvavakuutustuotteiden tarjonnan kehittymistä ottaen huomioon esityksessä kuvatut tulvavakuutusturvalle asetetut tavoitteet. Seuran perusteella tulee siirtymäajan kuluessa arvioida, onko riittävän tulvaturvan sisältäviä vakuutustuotteita yleisesti saatavilla, jotta valtion korvausjärjestelmä voidaan lopettaa. Valiokunta pitää välttämättömänä siirtymäajan seuranta ja edellyttää, että seurannan tuloksista toimitetaan maa- ja metsätalousvaliokunnalle selvitys vuoden 2012 loppuun mennessä (*Valiokunnan lausumaehdotus*).

Satovahinkolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että lain nojalla korvataan valtion varoista voimassa olevassa tulvavahinkolaissa tarkoite-

tut eräät vahingot. Valiokunta korostaa, että tilanne maatalouden sato- ja tulvavahinkojen korvaamisen osalta pysyy siten käytännössä muuttumattomana. Valiokunta toteaa, että maataloustuotannossa oleville rakennuksille aiheutuneiden tulvavahinkojen korvaamiseksi ei tulvavahinkolain kumoamisen jälkeen ole tiedossa olevaa vakuutusturvaa. Maatalouden tuotantorakennusten tulvavahingot ovat kuitenkin melko harvinaisia, koska maatiloilla on perinteisesti osattu rakentaa ei-tulvaherkille alueille. Maatalousrakennuksille ja niissä varastoituna olevalle sadolle aiheutuneista vahingoista ei ole viime vuosina merkittävässä määrin haettu korvauksia tulvavahinkolain perusteella.

Maatilojen riskienhallinnassa poikkeuksellisten sääolojen, tulvien ja ilmaston muutoksesta johtuvien vahinkojen ennalta ehkäisy ja korvausmenettelyt muodostavat oman kokonaisuutensa. EU:n yhteinen maatalouspolitiikka ja valtiontuen suuntaviivat on määrä uudistaa vuodesta 2014 lukien. Samassa yhteydessä myös maatalouden riskien hallinta on tarkoitus uudistaa. Komission tavoitteena on antaa uudistusta koskevat lainsäädäntöehdotukset vuoden 2011 kuluessa. Lakkautettaessa valtion tulvakorvausjärjestelmä vuoden 2014 alusta maatalousrakennuksille aiheutuvien tulvavahinkojen korvaamista on valiokunnan arvion mukaan ehdottomasti tarkasteltava siirtymäaikana osana maatalouden riskien hallintaa ottaen huomioon EU-politiikan kehitys ja siihen sisällytettävät väli-

Kasvavalle puustolle aiheutuvia vahinkoja ei enää jatkossa korvattaisi valtion varoista. Lakiehdotuksessa ei ole kuitenkaan esitetty arviota kasvavan puuston tulvavahinkojen määrästä tai yksityisten vakuutusten saatavuudesta taikka kustannusvaikutuksista metsänomistajille. Asiantuntijakuulemisessa on tullut kuitenkin ilmi, että useat vakuutusyhtiöt tarjoavat nykyisin metsävakuutuksia, joista korvataan tulvasta kasvavalle puustolle aiheutuvat äkilliset ja odottamattomat vahingot. Valiokunta toteaa lisäksi, että kasvavalle puustolle myönnetty valtion tulvakorvaukset ovat olleet viime vuosina erittäin vähäisiä. Esimerkiksi vaikeana tulvavuotena

2005 tällaisten vahinkojen korvaamiseen myönnettiin yhteensä noin 5 300 euroa. Vuosina 2006—2010 korvauksia ei myönnetty lainkaan.

Lakiehdotuksen mukaan yksityisille teille aiheutuneet tulvavahingot korvataan jatkossa valtion varoista yksityisiä teitä koskevien valtionavustusten menettelyjä noudattaen. Yksityisistä teistä annettuun lakiin ehdotetut muutokset on pyritty muotoilemaan vastaaviksi kuin muidenkin yksityistielain mukaisten valtionavustusten perusteet. Yleisen hyväksyttävyyden, korvauskäsittelyjen läpinäkyvyyden ja menettelyn selkeyden vuoksi korvausten edellytyksenä on, että tietä varten on perustettu tiekunta. Avustusta myönnetään esityksen mukaan enintään 80 prosenttia arvioitun ja hyväksytyn tulvavahingon määrästä. Avustusasioita hoitavina viranomaisina toimivat ELY-keskukset.

Yksityisteiden osalta tulvavahinkojen korvattavuuden edellytyksenä on, että vahingon määrä on vähintään 1 000 euroa. Tätä korvausrajaa voidaan pitää tarkoituksenmukaisena omavastuusuutena, jollainen sisältyy yleisesti myös vakuutuspolijaiseen järjestelmään. Valiokunta huomauttaa, että hallituksen esityksen perusteluihin on jäänyt kirjaus siitä, että alle 1 000 euron avustuksia ei maksettaisi. Avustus sinänsä voi kuitenkin olla suuruudeltaan alle 1 000 euroa, kuten esimerkiksi alle 1 250 euron suuruisissa vahingoissa. Olennaista korvausten maksamisen kannalta on, että itse vahinko on määrältään vähintään 1 000 euroa. Yksityisteiden kunnossapidon ongelmana on valtionavustuksiin osoitettujen määrärahojen riittämättömyys. Valiokunta pitääkin tärkeänä, että yksityisteiden kunnossapitoon ja mahdollisten tulvavahinkojen korjaamiseen turvataan riittävät määrärahat.

Valiokunta toteaa, että viime vuosikymmeninä on sattunut aika ajoin poikkeuksellisia hulevesitulvia. Porissa elokuussa 2007 hulevesitulva katkaisi katuja ja samalla vesi ja jätevesi tulvivat satoihin kiinteistöihin aiheuttaen lähes 20 miljoonan euron vahingot. Koska Porin tulva ei ollut vesistötulva, sen vahinkoja ei korvattu tulvavahinkolain nojalla. Valtio kuitenkin korvasi erillisellä budjettipäätöksellä Porin kaupungin kautta kiinteistönomistajien vahinkoja miljoon-

nalla eurolla. Valiokunta korostaa, että vastaavissa poikkeuksellisen laajoissa tulvavahingoissa on mahdollista, etteivät vakuutuksista maksettavat korvaukset kata tulevaisuudessaakaan kaikkia aiheutuvia vahinkoja, vaan vahingonkäräjöiden kannettavaksi voi joissakin tapauksissa jäädä kohtuuttomia taloudellisia vastuita. Valiokunta pitääkin välttämättömänä, että tällaisissa tapauksissa poikkeuksellisten vahinkojen korvaaminen voi edelleen tulla ratkaistavaksi perustuslain 86 §:n ja valtion talousarviosta annetun lain 11 §:n mukaisessa lisätalousarviomennettelyssä eduskunnan päätöksellä.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä edellä esitetyin huomautuksin ja jäljempänä esitettävin muutosehdotuksin.

Yksityiskohtaiset perustelut

2. Laki satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

1 §. Valiokunta ehdottaa, että satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta annettavaa lakia selkeytetään soveltamisalan osalta siten, että satovahinkolain 1 §:ään lisätään

uusi 2 momentti, jossa säädetään yleisesti eräiden poikkeuksellisista vesistötulvista aiheutuneiden vahinkojen korvaamisesta. Valiokunta toteaa, että ehdotuksella ei ole vaikutuksia satovahinkolain aineelliseen sisältöön.

Lakialoite

Koska valiokunta on hyväksynyt 2. lakiehdotuksen valiokunnan mietinnön mukaisesti muutettuna ja 1. ja 3. lakiehdotuksen muuttamattomina mietinnöstä ilmenevin perusteluin, valiokunta ehdottaa lakialoitteen hylkäämistä.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa,

että 1. ja 3. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana ja

että 2. lakiehdotus hyväksytään muutoin hallituksen esityksen mukaisena paitsi johtolause ja 1 § muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset) ,

että lakialoite LA 70/2007 vp hylätään ja

että hyväksytään yksi lausuma (Valiokunnan lausumaehdotus).

Valiokunnan muutosehdotus

2.

Laki

satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (1214/2000) 2 §:n 4 momentti,
muutetaan 4 §:n 1 momentti, 7 §:n 3 momentti sekä 10 ja 13 §,
sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 3 momentti laissa 434/2007, 10 § osaksi laissa 434/2007 ja 13 §
osaksi laissa 1495/2007, sekä
lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on laissa (1055/2010), uusi 2 momentti ja lakiin uusi 8 a §
seuraavasti:

1 § (Uusi)
Soveltamisala

aiheutuneista vahingoista siten kuin tässä laissa
säädetään. (Uusi 2. mom.)

— — — — —
Valtion varoista voidaan maksaa myös kor-
vausta eräistä poikkeuksellisista vesistötulvista

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että lain kumoa-
misen vaikutuksia markkinoille tuleviin

vakuutus tuotteisiin seurataan ja että
seurannan tuloksista toimitetaan maa-
ja metsätalousvaliokunnalle selvitys
vuoden 2012 loppuun mennessä.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2011

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Jari Leppä /kesk
vpj. Pertti Hemmilä /kok
jäs. Lasse Hautala /kesk
Hannu Hoskonen /kesk
Anne Kalmari /kesk
Johanna Karimäki /vihr

Lauri Kähkönen /sd
Esa Lahtela /sd
Klaus Pentti /kesk
Petri Pihlajaniemi /kok
Erkki Pulliainen /vihr
Pekka Vilkuna /kesk.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio.